

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. В., 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В., II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С.Ж.С.

Членове: Г.П.Й.
Н.Д.Н.

при участието на секретаря Н.Ц.К.
като разгледа докладваното от С.Ж.С. Въззивно гражданско дело № 20231300500039 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от А. М. М., ЕГН ***** с адрес: с. В., общ. Ч., обл. В., ул. „П.“ №* чрез адв.-пълномощник Х. Т. и заявен съдебен адрес: грС., бул. Витоша № 10, ет. 2, ап. 8 против Решение №81 от 05.10.2022г. постановено по гр.д.№684/2021г. по описа на РС-Б..

С обжалваното решение жалбоподателят е осъден да изпълни поетите с чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г., задължения към ищеца „БАГ“ ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление - с. Б., общ. Б., обл. В., Стопански двор, представлявано от Т.С. - Управител, а именно : Да предостави всичките си имоти в землището на с. В., общ. Ч., обл. В., на основание Споразумение за масиви за ползване на земеделските земи, изготвено на основание чл.37в, ал. 2 ЗСПЗЗ за съответната стопанска година за землището, както и декларирани на друго правно основание по масиви в местностите както следва: в местността „МД - масив № 227 - ЕЛ, масив № * - П., масив № * - П., мери; в местността „Г.Р.“ - Масив №* - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - ЕЛ; в местността „Н.“ - масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, в местността „КР“ - масив * - Ниви, масив * - Ниви; в местността; „Р. масив 96 - Ниви, масив 94 - Ниви; в местността „В.“ - масив 97 - Ниви и в местността „Л.“ - масив * - Ниви (чл. 4, ал. 1), както и да му предостави безвъзмездно за косене и пашуване описаните имоти, и в случай на необходимост да оказва пълно съдействие на ищеца за опазване на имотите от неправомерно пускане на животни от трети лица, предотвратява кражби на сено и бали, официални предупреждения по установения законов ред на лица, възнамеряващи да косят описаните по - горе площи без правно основание (чл. 4, ал. 2 от Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г.) - на осн чл. 79, ал. 1

33Д. С решението жалбоподателят е осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски : 80.00 лв. - за държавна такса и 500.00 лв. - адвокатско възнаграждение.

Поддържа се във въззивната жалба, че обжалваното решение е неправилно поради нарушения на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Поддържа се, че дадената от първоинстанционният съд правната квалификация на сключения с ищеца „БАГ" ООД договора за съвместна дейност от 07.01.2020г. на договор за дружество по чл.357 и сл. от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), едва с решението, е неправилна. В тази насока прави възражение за нищожност, поради противоречие със закона и липса на съгласие (чл. 26, ал. 1, пр. 1 и чл. 26, ал. 2, пр. 2 от ЗЗД).

Излага се, че вследствие неправилната квалификация на договора, неправилен и необоснован е и извода на съда, че договорът не е нито развален, нито прекратен, тъй като не са налице условията за прекратяването на договора за дружество по чл. 363 от ЗЗД, а правилата за едностранното прекратяване и разваляне на двустранния договор по чл. 87, ал. 2 от ЗЗД били неотносими.

Излага се, че БРС при определяне вида на договора не е съобразил неговото съдържанието съобразно материалния закон, постигнатото съгласие между страните по договора и предмета на уговорените по него престации.

Твърди се, че не е налице договор за дружество по чл. 357 и сл. от ЗЗД, видно от съдържанието, както и поради липса на наведено твърдение от страните по делото, че сключеният между тях договор и уговорените престации са такива, каквито са при договора за дружество по чл. 357 от ЗЗД. В тази насока посочва, че: налице е липса на обща стопанска цел и обща дейност; престациите по договора не са едноточни и паралелни; липса на намерение за сдружаване; имотите не са внесени в дружеството за общо ползване; уговореното в договора, че всяка една от страните по договора участва в съвместната дейност за своята част на свой стопански риск, е в противоречие с правилата на договора за дружество по ЗЗД - относно придобитото за дружеството, разпределяне на печалбите и загубите между съдружниците, управлението на работите на дружеството и начина за вземане на решения от съдружниците ; дружествата по ЗЗД се вписват в регистър БУЛСТАТ – такова вписване за договора няма.

Поддържа се, че БРС като не е взел предвид волята на страните, изразена в процесния договор и смисъла на уговореното е нарушил императивни материалноправни разпоредби - чл. 20 от ЗЗД.

Твърди се, че БРС е допуснал съществени процесуални нарушения, изразяващи се в несъответствие между постановеното решение и изготвения по чл.146, ал.1 от ГПК доклад по делото. С доклада по чл. 146 от ГПК, материализиран в Протокол № 103 от открито заседание на 14.06.2022 г., БРС е дал правна квалификация на предявения иск по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД - иск за реално изпълнение на задължения по двустранен договор и наведеното възражение на ответната страна с оспорване на правопораждащия факт на ищеца - че договора, чието реално изпълнение се иска, е прекратен и в условията на алтернативност - развален. С решението БРС е дал правна квалификация на процесния договор по чл. 357 от ЗЗД - договор за дружество, който е многостранен договор, от което следвало, че подлежащите на доказване факти от значение за делото и правните последици от осъществяването им са различни, според приложимите материално правни норми.

Излага се, че съгласно разпределената му доказателствена тежест, е доказал че сключеният между страните двустранен договор е прекратен /развален/. В противоречие с доклада по делото, БРС едва в решението си определя договора като многостранен по чл. 357 от ЗЗД и постановява, че този вид договори не могат да се развалят по реда на чл. 87, ал. 2 ЗЗД.

Твърди се, че обжалваното решение е и необосновано, като БРС не е възприел обективно и правилно фактите и обстоятелствата по делото. Съдът е кредитирал единствено показанията на ищцовите свидетели, въпреки наличното съмнение за тяхната заинтересованост, а не на ответната страна.

Поддържа се, че Договорът за съвместна дейност е едностранно прекратен, считано от 25.11.2021 г., с Уведомлението от 11.11.2021 г., отправено до ответното дружество съгласно ал. 2 на чл. 9 от договора, съгласно която страните са се договорили, че договорът се счита за прекратен от датата на получаване на предизвестieto. БРС не е разкрил действителната воля между страните, а формално е приел, че това е възможно само по взаимно съгласие.

Посочва се, че с депозирания отговор на исковата молба алтернативно е направил изрично волеизявление, че разваля сключения между него и ищеца договор за съвместна дейност изцяло, поради това, че през изтеклия период ищецът не е изпълнявал изрично посочените задължения, в резултат на което изпълнението им към датата на разваляне, предвид естеството на дължимата престация, е изцяло невъзможно и е напълно безполезно - чл. 87, ал. 2 от ЗЗД.

Поддържа се, че по делото от страна на ответното дружество не е доказано, че от негова страна липсва реално изпълнение по договора от 2021г. и че все още е възможно да получи реално изпълнение, съобразно доклада по делото и разпределената доказателствена тежест възложена на ищеца.

Излага се, че БРС не е посочил причината за своите доказателствени изводи, че от споразуменията по чл. 37в от ЗСПЗЗ и отговорите му по реда на чл. 176 от ГПК се установявало, че е препятствал изпълнението по договора.

Иска се от съда да отмени изцяло обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отхвърли изцяло предявени иск, като неоснователен. Не представя доказателства и не прави доказателствени искания. Иска присъждане на разноски по производството.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна "БАГ" ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: с.Б., Стопански двор, общ.Б., обл.В. чрез адв.-пълномощник И. В. със съдебен адрес: гр.Б., ул."С.П." *, вх. *, ет. *, ап. *, обл. В.с с който се оспорва изцяло въззивната жалба. Навеждат се доводи в насока обоснованост и законосъобразно на обжалваното решение. Отправя искане за потвърждаване на първоинстанционното решение. Не представя доказателства и не прави доказателствени искания. Иска присъждане на разноски по производството.

ОС-В., след като се запозна с оплакванията във въззивната жалба, становището на ответната по жалба страна и събраните по делото доказателства приема за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и е в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК, явява се процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Делото пред РС-Б. е образувано по искова молба от „БАГ“ ООД против А. М. М. с която е предявен осъдителен иск с правно основание по чл. 79, ал. 1 ЗЗД за реално изпълнение на задълженията на ответника поети в чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Договора за съвместна дейност от 07.01.2020 г. Приложени са писмени доказателства и са направени доказателствени искания.

Ответната страна А. М. е подал отговор на исковата молба, в който се поддържа, че договора е прекратен от негова страна въз основа на отправено до ищеца писмено Уведомление от 11.11.2021г. Алтернативно е направил искане да бъде прието, че с депозирането на отговора прави изрично волеизявление за разваляне на Договора сключен

между страните. Отрича да е налице неизпълнение на двустранния договор от негова страна и сочи, че е налице допуснато неизпълнение от страна на ищеца по сключения Договор за съвместна дейност. Приложени са писмени доказателства и са направени доказателствени искания.

РС-Б. е изготвил доклад по делото по реда на чл. 146, ал. 1 ГПК, и е разпределил доказателствената тежест между страните както следва : В тежест на ищеца е възложено да докаже в процеса: 1. Съществуването на валидни облигационни отношения - сключен между страните Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г., с предмет : обединяване на усилията за осъществяването на съвместна дейност, свързана с поддържането на пасища и ливади в добро земеделско и екологично състояние, обработване на ниви и засяването им с фуражни култури, настаняване на пасищни животни - месодайни говеда и коне, заградени с временно съоръжение - електропастир и извършване на косене, там където терените и тревостоя позволяват това; 2. Че е изправната страна по договора; 3. Че липсва реално изпълнение по договора от страна на ответника, считано от 2021 г. и 4. Че все още е възможно да се получи реално изпълнение по него.

С оглед наведените възражения в отговора на исковата молба в тежест на ответника е възложено да докаже в процеса: 1. Че сключения между страните договор е прекратен или развален и 2. Че неизправната страна по договора е ищеца.

Между страните по делото не е спорно и съдът приема за установено, че на 07.01.2020 г., страните са сключили процесния Договор за съвместна дейност с наведеното съдържание – предмет на договора, срок, права и задължения на страните, задължения за конфиденциалност и прекратяване на договора.

Предметът на договора страните са определили съгласно чл.1 от договора, а именно: Страните са се договорили да обединят своите усилия за осъществяването на съвместна дейност, свързана с поддържането на пасища и ливади в добро земеделско и екологично състояние, обработване на ниви и засяването им с фуражни култури, настаняване на пасищни животни - месодайни говеда и коне, заградени с временно съоръжение - електропастир и извършване на косене, там където терените и тревостоя позволяват това.

Договорът е сключен за срок от 5 години, считано от датата на подписването му, видно от чл. 2 от същия.

За определяне на правата и задълженията по договора страните в чл.3 са се договорили, че всяка от страните участва съобразно своите възможности.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Договора, въззивната страна/ответника/ се е задължил да предостави всичките си имоти в землището на с. В., общ. Ч., обл. В., на основание Споразумение за масиви за ползване на земеделските земи, изготвено на основание чл. 37в, ал. 2 ЗСПЗЗ за съответната стопанска година за землището, както и декларирани с друго правно основание имоти по масиви, както следва : в местността „МД - масив № 227 - ЕЛ, масив № * - П., масив № *- П., мери; в местността „Г.Р.“ - Масив №* - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - ЕЛ; в местността „Н.“ - масив * - Киви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, в местността, „КР“ - масив * - Ниви, масив * - Ниви; в местността; „Р. масив * - Ниви, масив * - Ниви; в местността, „В.“ - масив * - Ниви и в местността „Л.“ - масив * - Ниви.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от Договор, въззивника М. се е задължил да предостави безвъзмездно за косене и пашуване описаните имоти, само на ищеца „БАГ“ ООД и се задължава в случай на необходимост да оказва пълно съдействие на ищеца за : опазване на имотите от неправомерно пускане на животни от трети лица, предотвратява кражби на сено и бали, официални предупреждения по установения законов ред на лица, възнамеряващи да косят описаните по - горе площи без правно основание.

Въззиваемото дружество /ищеца/ се е задължило съгласно чл. 5 от Договора : да

почиства ливадите от нежелана храстовидна растителност и да провежда борба с агресивните и устойчиви растителни видове - шипки, орлова папрат, чемерика, амфора, айлант, къпина и др., да поддържа всички площи, които попадат в слой „Площи допустими за подпомагане“ идеално почистени от дървесина, тревна и храстова растителност и височината на тревостоя не по - голяма от 0.35 м. във всеки момент от годината, да поддържа максимална гъстота от 0.15 ЖЕ на хектар, да построи необходимите заграждения за животните в това число дървени егреци и електропастири, да тори с оборска тор ливадите и пасищата по своя преценка, да коси от център към периферията с палцова косачка.

Прекратяването на договора е уговорено в чл.9. Страните са договорили две хипотези на писмено прекратяване на договора - по взаимно писмено съгласие /чл.9,ал.1,т.1 от договора/ и чрез предизвестие /чл.9,ал.2 от договора/. Съгласно чл.9, ал.1,т.1 - по взаимно писмено съгласие на страните, като съгласно ал.2, договорът се счита за прекратен от датата на подписване на споразумението по т.1, освен ако в него не е уговорено друго, съответно от дата на получаване на предизвестието, за втората хипотеза.

Съдът приема за установено, че процесния Договор за съвместна дейност от 07.01.2020г. е прекратен на 25.11.2021г. От приетото по делото и неоспорено от ищцовото дружество Уведомление от 11.11.2021 г., отправено от въззиваемия /ответника/ А. М. до Управителя на ищцовото дружество се установява, че същият е отправил едностранно предизвестие за прекратяване на сключения между страните Договор за съвместна дейност от 07.01.2020г., с оглед липса на обективна възможност за по - нататъшна съвместна дейност при ползването на земеделски земи, ливади, пасища на територията на с. В., общ. Ч., обл. В., считано от 25.11.2021г.

От исковата молба се установява, че е налице признание от ищцовото дружество, че е получило уведомлението от 11.11.2021г. на ответника А. М. за прекратяване на договора.

От приложените по делото Споразумения за масиви за ползване на земеделските земи, изготвено на основание чл. 37в, ал. 2 ЗСПЗЗ за стопанските години 2019/2020г., 2020/2021г., 2021/2022г. за землището на с.В., ЕКАТТЕ 12797, общ. Ч., обл. В., на ответника А. М. не са разпределени масиви за ползване.

От приложената по делото Заповед №РД-04-67/25.02.2020г на директора на ОДЗ-В. за одобряване на споразумения за разпределение на масиви за ползване на пасища, мери и ливади в землището на с.В., община Ч., област В. по чл.37ж, ал.1 от ЗСПЗЗ на ответника М. са разпределени 84 дка. Заповедта подлежи на обжалване и няма данни кога е влязла в сила.

От приложената по делото Заповед №РД-04-115/19.02.2021г на директора на ОДЗ-В. за одобряване на споразумения за разпределение на масиви за ползване на пасища, мери и ливади в землището на с.В., община Ч., област В. по чл.37ж, ал.1 от ЗСПЗЗ на ответника М. са разпределени 464.548 дка. Заповедта подлежи на обжалване и няма данни кога е влязла в сила.

От приложената по делото Заповед №РД-04-126/17.02.2022г на директора на ОДЗ-В. за одобряване на споразумения за разпределение на масиви за ползване на пасища, мери и ливади в землището на с.В., община Ч., област В. по чл.37ж, ал.1 от ЗСПЗЗ на ответника М. са разпределени 439.293 дка. Заповедта подлежи на обжалване и няма данни кога е влязла в сила.

По делото пред П.та инстанция са разпитани две групи свидетели – на ищеца и на ответника.

Свидетелските показания и на двете групи свидетели не установяват релевантни за

делото факти – неизпълнение на договорни задължения по процесния договор от страните, а излагат общи наблюдения от тяхната дейност и не кореспондират на събраните по делото писмени доказателства.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните в първоинстанционното производство писмени доказателства.

За да уважи предявения иск РС-Б. е приел, че процесния договор не е прекратен с Уведомление от 11.11.2021 г., изпратено от ответника А. М., и получено от ищцовото дружество, тъй като в чл. 9, ал. 1, т. 1 от същия, страните са уговорили като единствено основание за прекратяване на договора - по взаимно писмено съгласие на страните по него, каквото съгласие в случая не е налице.

Приел е също, че процесния договор има характер на договор за дружество по смисъла на чл. 357 и сл. от ЗЗД, който съгласно теорията и практиката е многостранен и правилата за разваляне на двустранните договори по чл. 87, ал.2 от ЗЗД не са относими към него. В конкретния казус не е налице нито една от хипотезите, предвидени в разпоредбата на чл. 363 от ЗЗД, за прекратяване на договора за дружество. Договорните отношения между страните продължават да съществуват и всяка от страните имат ангажимент по така сключения Договор за съвместна дейност между тях.

Приел е, че ищцовата страна е доказала в процеса, че липсва реално изпълнение по договора от страна на ответника, считано от 2021 г., както че все още е възможно ищеца да получи реално изпълнение по него.

При така установената фактическа обстановка ОС-В. приема за установено от правна страна следното :

Съгласно чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението и по допустимостта му в обжалваната му част, а по всички останали въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Въззивният съд не може да се произнася по основания за неправилност на въззивното решение, извън посочените във въззивната жалба, освен в случаите, когато прилага материалния закон, определяйки сам точната правна квалификация на предявените искове и на насрещните права и възраженията на страните. Вън от това той проверява само посочените в жалбата правни изводи, законосъобразността на посочените в жалбата процесуални действия и обосноваването на посочените в жалбата фактически констатации на първоинстанционния съд. В този смисъл е и установената задължителна съдебна практика, обективирана в решения на Върховния касационен съд, постановени по реда на чл. 290 ГПК: решение № 57 от 12.03.2012 г. по гр. д. 212/2011 г. IV г. о.; решение № 230 от 10.11.2011 г. по гр. д. № 307/2011 г. II г. о., решение № 385 от 18.04.2012 г. по гр. д. № 1538/2010 г.

Съгласно задължителните указания и разясненията относно правомощията на въззивната инстанция предвид разпоредбата на чл.269 от ГПК, дадени с т. 1 и мотивите към нея от тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. на ОСГТК, въззивният съд се произнася служебно само по въпросите относно валидността и процесуалната допустимост на първоинстанционното решение, а при проверката относно правилността на същото - само за приложението на императивни материално правни норми и когато следи служебно за интереса на някоя от страните по делото или за интереса на родените от брака ненавършили пълнолетие деца при произнасяне на мерките относно упражняването на родителските права, личните отношения, издръжката на децата и ползването на семейното жилище; като по останалите въпроси въззивният съд е ограничен от релевираните във въззивната жалба

основания и в рамките на заявеното с нея искане за произнасяне от въззивния съд.

Обжалваното решение, предмет на настоящата проверка, е валидно и допустимо – постановено е от компетентен съд, съобразно правилата на родовата и местната подсъдност, от надлежен състав и в рамките на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма и е подписано. Депозираната срещу него въззивна жалба е подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество и при така установената по делото фактическа обстановка въззивната жалба се явява основателна, поради следните съображения:

Предявеният иск е с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД за реално изпълнение по Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г.

Съгласно чл.79, ал.1 от ЗЗД – ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата или да иска обезщетение за неизпълнение. В конкретният случай предявеният от ищеца „БАГ“ ООД иск е за осъждане на ответника А. М. да изпълни точно задълженията, които е поел с Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г., съгласно чл.4 от договора.

Изохода на спорът между страните по делото пред настоящата инстанция се концентрира върху отговора на въпросите – Прекратен ли е, респективно развален ли е сключеният между страните договор и какъв е видът на договора?

Съгласно императивната норма на чл.9 от ЗЗД, в която е установен принципа за свобода на договарянето между лицата, гласи че: Страните могат свободно да определят съдържанието на договора, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави.

Съгласно посочената норма, свободата на сключване на договорите се изразява не само в това, че страните могат да сключват само тези, които са предвидени като категории, като тип от правната норма, но и договори, които тя изрично не урежда, стига те да са съвместими със закона и морала.

Процесния договор е наименован от страните „Договор за съвместна дейност“. предметът на договора е определен в чл.1 от същия, съгласно който: страните са се договорили да обединят своите усилия за осъществяването на съвместна дейност, свързана с поддържането на пасища и ливади в добро земеделско и екологично състояние, обработване на ниви и засяването им с фуражни култури, настаняване на пасищни животни - месодайни говеда и коне, заградени с временно съоръжение - електропастир и извършване на косене, там където терените и тревостоя позволяват това. Срокът на договора е 5г., считано от дата на подписване/чл.2/

В чл.3 от договора страните са уговорили, че при осъществяването на съвместната дейност всяка от страните участва съобразно своите възможности.

Задълженията на въззивника /ответника/ М. са уговорени в чл.4, ал.1 и 2, както следва: съгласно ал. 1 ответникът се е задължил да предостави всичките си имоти в землището на с. В., общ. Ч., обл. В., на основание Споразумение за масиви за ползване на земеделските земи, изготвено на основание чл. 37в, ал. 2 ЗСПЗЗ за съответната стопанска година за землището, както и декларирани на друго правно основание по масиви, НТП/начин на трайно ползване/ и местности, посочени в договора.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от договор, М. се е задължил да предостави безвъзмездно за косене и пашуване описаните имоти, само на ищеца „БАГ“ ООД и се задължава в случай на необходимост да оказва пълно съдействие на ищеца за : опазване на имотите от

неправомерно пускане на животни от трети лица, предотвратява кражби на сено и бали, официални предупреждения по установения законов ред на лица, възнамеряващи да косят описаните по - горе площи без правно основание.

Задълженията на въззиваемото дружество /ищеца/ са уговорени в чл. 5 от договора, както следва: да почиства ливадите от нежелана храстовидна растителност и да провежда борба с агресивните и устойчиви растителни видове - шипки, орлова папрат, чемерика, амфора, айлант, къпина и др., да поддържа всички площи, които попадат в слой „Площи допустими за подпомагане“ идеално почистени от дървесина, тревна и храстова растителност и височината на тревостоя не по - голяма от 0.35 м. във всеки момент от годината, да поддържа максимална гъстота от 0.15 ЖЕ на хектар, да построи необходимите заграждения за животните в това число дървени егреци и електропастири, да тори с оборска тор ливадите и пасищата по своя преценка, да коси от център към периферията с палцова косачка.

Правата на едната страна по договора са респективно задължения за другата.

Настоящият състав приема, че от така сключения договор и неговото съдържание не е налице неяснота или двусмисленост в договорните клаузи, вкл. относно вида на вещите и начина на тяхното определяне, обема на правата и задълженията на страните, както и начина на прекратяване на договора.

От съдържанието на чл.9 от договора се установява, че страните ясно и недвусмислено са уговорили, че договора се прекратява по два начина – по взаимно писмено съгласие на страните или едностранно чрез предизвестие на една от страните отправено до другата страна. Прекратяването на договора по взаимно писмено съгласие на страните е посочен в чл.9, ал.1, като в ал.2 е посочено, че в тази хипотеза договорът се счита прекратен от датата на подписване на споразумението, освен ако не е уговорено друго. Вторият начин за прекратяване на договора чрез предизвестие от една от страните е уговорен в чл.9, ал.2 от договора, в която алинея изрично е посочен моментът от който договора се счита прекратен, а именно от датата на получаване на предизвестieto.

По делото безспорно е установено, че въззивникът /ответникът/ А. М. е отправил предизвестие за прекратяване на процесния договор считано от 25.11.2021г., обективизирано в приложеното по делото Уведомление от 11.11.2021 г., което е достигнало и получено от ищцовото дружество. Относно факта на получаване на уведомлението е налице признание от ищцовото дружество, обективизирано в исковата молба по делото, като същото е приложено и като доказателство към същата.

Предвид изложеното съдът приема за доказано по делото наведеното възражение от въззивника, че процесния Договор за съвместна дейност от 07.01.2020г. е прекратен на 25.11.2021г. В обжалваното решение РС-Б. е приел обратното, а именно, че в чл. 9, ал. 1, т. 1 от същия, страните са уговорили като единствено основание за прекратяване на договора - по взаимно писмено съгласие на страните по него, каквото съгласие в случая не било налице.

В случая първоинстанционният съд е допуснал нарушение на императивни материалноправни норми, а именно на чл.9 и на чл.20 от ЗЗД. Не е взел предвид договореното между страните в ал.2 и не е тълкувал в цялост текста на чл.9 от договора. От клаузата на чл.9 на договора не е извел действителната обща воля на страните обективизирана ясно и недвусмислено, а формално се е ограничил единствено до съдържанието на ал.1 на чл.9 от договора.

Съдът намира за основателно наведеното в жалбата възражение, че процесният договор няма характер на договор за дружество по смисъла на чл. 357 и сл. от ЗЗД, както го е определил първоинстанционният съд, поради следните съображения:

Съгласно чл.357 и сл. от ЗЗД договора за дружество може да се определи като съглашение по силата на което две или повече лица /съдружници/ се съгласяват да обединят своята дейност за постигане на една обща, позволена от закона цел. В процесния договор не е визирана такава обща цел между страните.

Действието на договора за дружество се изразява в пораждаването на определени права и задължения за съдружниците, еднакви по съдържание, характеризирани се с взаимност и насрещупоставимост на задълженията. Еднаквото съдържание на правата и задълженията при договора за дружество в доктрината се обясняват и с наличието за всички стопанска цел. В случая с процесния договор са уговорени повече права за ищцовото дружество, доколкото е уговорено безвъзмездно ползване на недвижими имоти на ответника, а задълженията на ищцовото дружество произтичат от вида и предназначението на земеделските земи предмет на договора.

Едно от правата на съдружниците при договора за дружество е правото на управление. В чл.360, ал.2 от ЗЗД са отграничени отделни правомощия включени в правото на управление – правото да се управлява общата дейност, право на глас при вземане на решения и др. регламентирани от договора за дружество, каквито права в процесния договор не са уговорени.

В допълнение следва да се отбележи, че правото на управление включва например организиране на общата дейност на съдружниците, която обхваща вътрешните им отношения, така и външните с трети лица, което от своя страна се изразява в сключване на различни по вид сделки/договори/.

Процесният договор е прекратен, поради което определянето на неговия вид е без значение за изхода на спора.

Настоящият състав, като взе предвид така уговорения предмет и задълженията на всяка от страните по договора счита, че за пълнота следва да вземе отношение относно белезите на договора. Процесният договор има белезите на договор за заем за послужване по чл.243 от ЗЗД, съгласно който наемодателят предоставя безвъзмездно на заемателя една определена вещ за временно ползване, а заемателят се задължава да я върне.

В процесния случай въззивника /ответника/ се е задължил да предостави на въззиваемото дружество /ищеца/ безвъзмездно недвижими имоти-земеделски земи в землището на с.В.,обл.В. разпределени му със Споразумение за масиви за ползване на земеделски земи, изготвено на основание чл.37в, ал.2 от ЗСПЗЗ.

Съгласно чл.244 от ЗЗД заемателят е длъжен да се грижи за вещта като добър стопанин. Той може да използва заетата вещ само съобразно договора, а когато ползването не е уговорено – съобразно нейното предназначение.

От уговорените задължения на въззиваемото дружество /ищеца/ визирани в чл.5 от договора, се установява безспорно, че те съответстват на предназначението на вещите предмет на договора – земеделски земи, като същият по силата на договора придобива и продукцията /плодовете от вещта/.

Достигайки до обратен извод, а именно, че процесния Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г. не е прекратен и въззивника/ответник/М. дължи реално изпълнение РС-Б. е постановил незаконосъобразен съдебен акт, който следва да бъде отменен и вместо него постановено решение за отхвърляне на предявения иск. Решението следва да бъде отменено и в частта за разноските.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски по делото така както са претендирани, съгласно

списъка по чл. 80 ГПК, представен пред въззивната инстанция /л.27 от делото/, 40. 00 лева - платена държавна такса за обжалване и 2000 лева с включено ДДС – платено в брой адвокатско възнаграждение. Не следва да бъдат присъдени претендираните 80лв. за транспортни разходи по приложения фискален бон, тъй като не представляват разноски по производството, съгласно чл.78 от ГПК.

В последното по делото заседание, проведено на 29.03.2023г., от ответната по жалбата страна е направено своевременно възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя, на основание чл.78, ал.5 от ГПК. Настоящият състав приема, че възражението е неоснователно. Предявеният иск е неосъществим, за което е определена от РС-Б. първоначална държавна такса в размер на 80лв. Съгласно чл. 7, ал. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела по неосъществими иски минималния размер на адвокатското възнаграждение е 1000лв. В случая жалбоподателя е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 2000лв. с ДДС. Данъкът добавена стойност възлиза на 400лв., съответно адвокатското възнаграждение е 1600лв.

Настоящата инстанция счита, че разгледаният от въззивния съд процесуален спор се характеризира с фактическа и правна сложност, поради което заплатеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя за производството пред настоящата инстанция не следва да бъде редуцирано до предвидения минимум.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение №81 от 05.10.2022 г., постановено по гр.д. №684/2021г. по описа на РС-Б. и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „БАГ“ ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: с. Б., общ. Б., обл. В., Стопански двор, представлявано от Т.С. - Управител срещу А. М. М. с ЕГН ***** и адрес: с. В., общ. Ч., обл. В., ул. „П.“ №*, иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД да изпълни поетите с чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г., задължения към ищеца „БАГ“ ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление - с. Б., общ. Б., обл. В., Стопански двор, представлявано от Т.С. - Управител, а именно : Да предостави всичките си имоти в землището на с. В., общ. Ч., обл. В., на основание Споразумение за масиви за ползване на земеделските земи, изготвено на основание чл.37в, ал. 2 ЗСПЗЗ за съответната стопанска година за землището, както и декларирани на друго правно основание по масиви в местностите както следва: в местността „МД - масив № *7 - ЕЛ, масив № * - П., масив № * - П., мери; в местността „Г.Р.“ - Масив №* - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - ЕЛ; в местността „Н.“ - масив * - Ниви, масив * - Ниви, масив * - Ниви, в местността „КР“ - масив * - Ниви, масив * - Ниви; в местността; „Р. масив * - Ниви, масив * - Ниви; в местността „В.“ - масив * - Ниви и в местността „Л.“ - масив * - Ниви (чл. 4, ал. 1), както и да му предостави безвъзмездно за косене и пашуване описаните имоти, и в случай на необходимост да оказва пълно съдействие на ищеца за опазване на имотите от неправомерно пускане на животни от трети лица, предотвратява кражби на сено и бали, официални предупреждения по установения законов ред на лица, възнамеряващи да косят описаните по - горе площи без правно основание (чл. 4, ал. 2 от Договор за съвместна дейност от 07.01.2020 г.), като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА „БАГ“ ООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: с. Б., общ. Б., обл. В., Стопански двор, представлявано от Т.С. - Управител да заплати на А. М. М. с ЕГН ***** и адрес: с. В., общ. Ч., обл. В., ул. „П.“ №*, разноси по делото в общ размер на 2040 лева, от които 40 лева - платена държавна такса за обжалване и 2000 лева с включено ДДС – адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 280, ал. 3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____